

**Statement on the Unilateral Suspension of the Dialogue between
The Romanian Orthodox Archdiocese in America and Canada
and the Romanian Orthodox Episcopate in America**

In a letter issued on Pascha 2006, and addressed to the clergy and faithful of the Romanian Orthodox Episcopate, His Eminence Archbishop Nathaniel unilaterally suspended the dialogue between our respective Eparchies. The Archdiocesan members of the Joint Dialogue Commission, as well as Archbishop Nicolae himself, were not informed of this suspension. We have learned of it only through third parties. Archbishop Nathaniel's actions are even more perplexing since less than one year ago, at a meeting at which not only the Joint Dialogue Commission members were present, but also all three of our respective Hierarchs, the outlines of a plan for unity were approved and then announced to our Congresses. Unfortunately, this is not the first time that Archbishop Nathaniel has unilaterally terminated the dialogue. By God's grace we were able to eventually resume our discussions, make more progress on the way toward unity, and even agree on a plan for an autonomous Romanian Orthodox Metropolia here. Therefore, while this letter saddens us, we remain confident that we will in time find our way back to the discussion.

Having said this, we feel compelled to point out what in our opinion has consistently been an issue in our dialogue. For our part, we view unity not as an option, but as an absolute imperative. Unity has a definite canonical shape to it. We cannot call ourselves Orthodox Christians and remain separated in the ways that we are. Our Archdiocese has been committed not only to the unity between our two Romanian Orthodox Eparchies, but also among all of the Orthodox Christians on this continent. We strongly feel that this unity will come, not by fiat, not by unilateral action, but by a loving discussion between brothers and sisters in the faith, finally leading to a consensus on the question of unity. That the dialogue could be terminated without so much as a word to us highlights the difficulties we have had in our discussions over the last fifteen years.

Archbishop Nathaniel, in defense of his action, takes up a broad historical presentation. In the course of the Dialogue we have touched on some of these issues, but have found them to be too emotionally charged. For our part, out of love and a sincere belief that it is more important to focus on the future, we have chosen over the years not to raise these historical questions publicly, feeling that the task of unpacking these questions was better left to future historians. Unfortunately, we cannot say the same principle has been held on the other side. Much of the history presented in the letter appears as fact, when, in truth, much of it is sorely disputed. Some of it, to be gracious, cannot be supported by the historical record. While we might see this latest letter as hurtful, we cannot say that it is unexpected. Over the years similar distortions have appeared on the pages of the *Solia*. We have chosen, again out of love, not to respond to what can only be understood as clear attempts at provocation, hoping against hope that there would be a change in attitude.

Can anyone think that we have not been frustrated? We, too, have been tempted to abandon this dialogue. We, too, wished and hoped that progress toward this end could

have been realized sooner. We remain mystified as to why every other ethnic Orthodox jurisdiction has been able to heal its divisions following the fall of communism, with only the Romanian left divided. We have tried to hold firm to our belief that everything that has kept us apart could eventually be overcome. We know that achieving this unity will not be easy. If it were, it would already have been done. But our patience, and our love, is being sorely put to the test.

Our hope had been that at the 2006 Congresses of our two dioceses we would have had a plan in place for approval. We left the Dialogue meeting in June 2005, at which were present all of our Hierarchs as well as the Commission Members, with an agreement in hand. We had decided that we **together** – our Hierarchs and the members of the Joint Dialogue Commission – would visit the Romanian Orthodox Patriarchate and the Chancery of the Orthodox Church in America. We were sure that all of us **together** would finalize the last details of the agreement and end our sixty years of division. Tragically, in spite of our hopes and our efforts, this never happened. Instead we have received, by the back door, Archbishop Nathaniel's letter.

St. Paul tells us that we need to live by hope, and so we do. Our commitment to this task of unity is undiminished. Our love for our brothers and sisters in the faith knows no bounds. We search for some sign from our brothers and sisters of the Romanian Orthodox Episcopate that they share this hope, that they are willing to share the love and the sacrifice it will take to put the past behind us. Perhaps then, the Dialogue can resume with some chance of success.

Christ is Risen!

Archdiocese Members of the Joint Dialogue Commission

V. Rev. Fr. Nicholas Apostola

V. Rev. Fr. Ioan Ioniță

V. Rev. Fr. Ion Gherman

V. Rev. Fr. George Chișcă

Rev. Fr. George Săndulescu

31 May 2006

Leave-taking of Pascha

**Declarație privind suspendarea unilaterală a dialogului dintre
Arhiepiscopia Ortodoxă Română din America și Canada și
Episcopia Ortodoxă Română din America**

Într-o scrisoare trimisă de Sf. Paști 2006 și adresată clerului și credincioșilor Episcopiei Ortodoxe Române, Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel a suspendat în mod unilateral dialogul dintre Eparhiile noastre. Membrii Arhiepiscopiei noastre în Comisia mixtă de Dialog cât și Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Nicolae nu au fost înștiințați de această suspendare. Am aflat despre ea de la alții. Acțiunea Arhiepiscopului Nathaniel este cu atât mai surprinzătoare cu cât în urmă cu mai puțin de un an la întâlnirea unde nu numai membrii Comisiei mixte de Dialog au fost prezenți ci și cei trei ierarhi ai eparhiilor noastre, a fost aprobată schița unui plan pentru unitate care apoi a fost prezentată la ambele Congrese. Din păcate, nu este pentru prima dată când Arhiepiscopul Nathaniel a oprit dialogul în mod unilateral. Prin mila lui Dumnezeu am reușit să reluăm discuțiile, să facem progres spre unitate și chiar să cădem de acord asupra unui plan pentru formarea unei Mitropolii Ortodoxe Române autonome aici. De aceea, chiar dacă această scrisoare ne întristează, rămânem încrezători că vom regăsi cu timpul calea spre dialog.

Acestea fiind spuse, ne simțim forțați să arătăm ceea ce, în opinia noastră, a fost o problemă constantă în dialogul nostru. În ceea ce ne privește, noi vedem unitatea nu ca o opțiune, ci ca un imperativ absolut. Unitatea are un aspect canonic definit. Nu ne putem numi creștini ortodocși rămânând în starea de despărțire în care ne aflăm. Arhiepiscopia noastră a fost angajată nu numai în realizarea unității dintre cele două Eparhii Ortodoxe Române, ci și între toți creștinii Ortodocși de pe acest continent. Suntem ferm convinși că această unitate se va realiza nu printr-un **fiat**, nici printr-o acțiune unilaterală, ci ca urmare a discuțiilor iubitoare în credință dintre frați și surori care în cele din urmă să ducă la un consens asupra problemei unității. Faptul că dialogul a putut fi stopat nici măcar cu un cuvânt adresat nouă în prealabil, subliniază dificultățile pe care le-am avut în cadrul discuțiilor noastre din ultimii 15 ani.

Pentru a-și apăra poziția, Arhiepiscopul Nathaniel face o prezentare istorică la modul general. Am adresat și noi în timpul întrunirilor de dialog unele din aceste probleme dar am găsit de cuviință că evocarea lor aduce prea multe sentimente dureroase. În ceea ce ne privește, din dragoste și din credința sinceră că este mai important să ne concentrăm asupra viitorului, ne-am gândit de-a lungul anilor să nu aducem în discuție publică aceste probleme considerând că descoperirea acestor probleme să fie mai de grabă lăsată pe seama istoricilor. Din păcate nu putem spune că cealaltă parte s-a folosit de același principiu. Aproape toată istoria prezentată în scrisoare apare ca fapt petrecut întocmai, când în realitate cea mai mare parte din ea este mult prea disputabilă. Parte din această istorie prezentată nu are nici un document la bază. Chiar dacă această scrisoare recentă ne întristează, nu putem spune că a venit pe neașteptate. Distorsiuni de felul acesta au apărut de-a lungul anilor în paginile revistei *Solia*. Am ales, din dragoste frățească, să nu răspundem la ceea ce am înțeles a fi încercări clare de provocare, nădăjduind împotriva oricărei speranțe că va veni o schimbare de atitudine.

Crede cineva că noi nu am fost frustrați? Și noi am fost tentați să abandonăm acest dialog. Și noi am dorit și am nădăduit ca progresul spre această țintă să se fi realizat mai devreme. Ne mirăm de ce toate celelalte jurisdicții Ortodoxe etnice și-au putut vindeca diviziunile în urma căderii comunismului și numai Românii au rămas divizați. Am încercat să ne menținem credința noastră fermă că tot ceea ce ne-a ținut separați ar putea eventual fi înlăturat. Știm că realizarea acestei unități nu este ușoară. Dacă ar fi așa, s-ar fi făcut deja. Atât răbdarea cât și dragostea noastră sunt puse prea dureros la încercare.

Am nădăduit că la Congresele eparhiilor noastre din 2006 vom avea un plan gata să fie aprobat. Am plecat de la întâlnirea din Iunie 2005, la care au fost prezenți toți ierarhii cât și membrii Comisiei de Dialog, cu un acord în mână conceput împreună de ambele părți. Am decis ca **împreună** – ierarhii noștri și membrii Comisiei Mixte de Dialog – să mergem atât la Patriarhia Română cât și la Cancelaria Bisericii Ortodoxe în America (OCA). Am fost siguri că toți **împreună** vom finaliza ultimele detalii ale acordului și astfel să încheiem 60 de ani de separare. Este tragic că în ciuda speranțelor și eforturilor noastre aceasta nu s-a materializat. În schimb am primit pe ușa din dos scrisoarea Arhiepiscopului Nathaniel.

Sf. Pavel ne spune că trebuie să trăim cu nădejde și este ceea ce facem. Angajamentul nostru la această sarcină spre unitate este neslăbit. Dragostea noastră către frații și surorile noastre în credință nu are margini. Căutăm un semn din partea fraților noștri de la Episcopia Ortodoxă Română că împătrășesc aceeași nădejde, că au bunăvoința să împărtășească cu noi dragostea și sacrificiul necesare de a lăsa trecutul în urma noastră. Poate că atunci Dialogul poate fi reluat cu oarecare șansă de succes.

Hristos a înviat!

Membrii Comisiei Mixte de Dialog a Arhiepiscopiei

Pr. Prot. Nicholas Apostola

Pr. Vicar Ioan Ioniță

Pr. Prot. Ion Gherman

Pr. Prot. George Chișcă

Pr. George Săndulescu

31 Mai 2006

Odovania Praznicului Invierii Domnului